

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Europæisk Betalingspåkrav](#) > Finland

Europæisk betalingspåkrav



Indholdet er leveret af



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

I Finland findes der en særlig betalingspåbudsprocedure, som er rettet specifikt mod inddrivelse af ubestridte gældsskrav. I disse sager kan sagsøgte tilpligtes at betale sin gæld til sagsøger ved en såkaldt udeblivelsesdom.

Søgsmål kan også anlægges ved indsendelse af en elektronisk ansøgning om en stævning via en elektronisk formular på den finske domstolsforvaltnings websted (<https://oikeus.fi/en/>). Der findes yderligere oplysninger under "Elektronisk sagsbehandling - Finland".

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Proceduren kan anvendes i forbindelse med alle former for pengekrav, som er omfattet af en kontrakt indgået af parterne.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej. Der er ikke nogen øvre eller nedre grænse for pengekravets størrelse.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Proceduren er frivillig.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Der findes i princippet ikke nogen regel, der fastslår, at sagsøgte skal bo i Finland. Det er dog en finsk ret, der skal behandle sagen, hvis proceduren skal anvendes. I Bruxelles I-forordningen fastlægges den ret, der har kompetence, efter hovedreglen, så en sag, der vedrører betalingspåkrav, skal behandles ved en ret i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl.

1.2 Den kompetente domstol

Den, der har kompetence i disse sager, er den almindelige domstol i første instans. I Finland går disse domstole under betegnelsen distriktsdomstole (*käräjäoikeus*). Den ret, der har kompetence, er som hovedregel distriktsdomstolen på det sted, hvor sagsøgte har bopæl. De almindelige bestemmelser om domstolskompetence finder anvendelse på betalingspåbudsproceduren (se "Domstolenes kompetence - Finland").

1.3 Formkrav

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Ansøgninger om stævninger skal være skriftlige og indeholde specifikke oplysninger, herunder kravet, grundene (i kort form), eventuelle krav om godtgørelse af sagsomkostningerne og kontaktoplysninger på sagsøger og sagsøgte. Ansøgninger om stævninger skal være underskrevet.

Der findes ingen formularer på nationalt plan. Nogle distriktsdomstole har udarbejdet formularer, men det er ikke obligatorisk at bruge dem.

Ubestridte krav kan også indgives ved indsendelse af en elektronisk ansøgning om en stævning via en elektronisk formular på den finske domstolsforvaltnings websted (<https://oikeus.fi/en/>).

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Hverken sagsøger eller sagsøgte behøver at være repræsenteret af en advokat, men det er altid tilladt at lade sig repræsentere.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Grundene til kravet skal anføres, så det kan skelnes fra andre krav.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

I sager om inddrivelse af ubestridte gældskrav er det ikke nødvendigt at føre beviser. Sagsøger skal kun føre passende bevis for kravet, hvis sagsøgte bestrider det.

1.4 Afvisning af begæringen

I praksis er det en hindring for en udeblivelsesdom, hvis sagsøgte med rimelig grund bestrider det krav, der er fremsat i ansøgningen om en stævning, hvorved kravet ikke længere er ubestridt. Af andre situationer, der kan opstå, kan nævnes afslag på ansøgningen om en stævning. Det sker hovedsageligt, hvis den pågældende distriktsdomstol ikke har kompetence, eller hvis sagsøger på trods af, at han er blevet anmodet herom, har undladt at rette fejl i sin ansøgning om en stævning. I princippet er det også muligt, at sagen straks afvises ved dom, hvis kravet helt klart er ubegrundet, dvs. at kravet ikke har noget retsgrundlag. Retten undersøger ikke på anden måde kravets gyldighed.

1.5 Klageadgang

Det er ikke muligt for sagsøger at appellere en afgørelse om, at et krav ikke kan behandles som et ubestridt krav, hvis sagsøgte beslutter sig for at bestride kravet. Sagen vil i så fald blive behandlet af distriktsdomstolen som en normal civilsag. Sagsøger kan imidlertid appellere en eventuel forkastelse eller afvisning af kravet.

1.6 Indsigelse

Dette spørgsmål er udformet med henblik på systemer, hvor der først sker det, at der afsiges en udeblivelsesdom eller udstedes et betalingspåbud, hvorefter sagsøgte får lejlighed til at gøre indsigelse. I Finland sendes kravet først til sagsøgte, og hvis sagsøgte ikke bestrider kravet, vil der blive afsagt udeblivelsesdom.

Distriktsdomstolen vil opfordre sagsøgte til at sende et skriftligt svar på sagsanlægget inden for en nærmere bestemt frist. Denne frist fastsættes af distriktsdomstolen og ligger normalt på mellem to og tre uger. I svaret skal det angives, om sagsøgte bestrider kravet, og en eventuel bestridelse af kravet skal begrundes. Desuden kan sagsøgte i svaret angive, hvilket bevismateriale han eller hun eventuelt agter at forelægge, samt stille krav om godtgørelse af sagsomkostningerne. Sagsøgte skal endvidere anføre sine kontaktoplysninger og underskrive svaret.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Hvis sagsøgte gør indsigelse inden for fristen, vil kravet ikke længere være ubestridt, og det vil ikke være muligt at afsige en udeblivelsesdom. Under disse omstændigheder vil sagen automatisk blive behandlet som en normal

civilsag.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Hvis ikke sagsøgte bestrider kravet inden for fristen, vil der blive afsagt udeblivelsesdom i overensstemmelse med sagsøgers krav. Denne dom kan fuldbyrdes umiddelbart.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Sagsøgte kan ikke appellere en udeblivelsesdom til appeldomstolen (*hōvioikeus*), men vedkommende har mulighed for at indgive en ansøgning til distriktsdomstolen om fornyet behandling. En ansøgning om fornyet behandling indebærer, at sagen sendes tilbage til den distriktsdomstol, der afsagde udeblivelsesdommen, som så behandler sagen på ny. Ansøgninger om fornyet behandling skal indgives senest 30 dage efter den dag, hvor sagsøgte fik meddelelse om udeblivelsesdommen. Hvis ikke der indgives nogen ansøgning om fornyet behandling, står udeblivelsesdommen ved magt.

■ Sidste opdatering: 15/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.